

چرتکه

زیر پوست طرح بنزینی مجلس و طرح نفتی دولت

بخش اقتصاد– در روزهای اخیر دولت و مجلس هر کدام طرحی نفتی و بنزینی را پیگیری می‌کنند. طرح دولت که از سوی رئیس جمهور به گشایش اقتصادی تعبیر شد با مخالفت کارشناسی مجلس شورای اسلامی مواجه شد و شاید تبدیل به فروش نقدی نفت شود. طرح بنزینی مجلس نیز هنوز تحت بررسی است.

پولت و مجلس هر کدام در صدد هستند تا به نحوی به توزیع منابع انرژی بپردازند. بهنام ملکی اقتصاددان و کارشناس مسایل اقتصادی در گفتگو با فرارو در این باره گفت: طرح مجلس بر اساس یک دیدگاه کارشناسی است. بالاخره یکی ممکن است چندین خودرو داشته باشد و سهمیه بگیرد یکی ممکن است خودرویی نداشته باشد بالاخره باید عدالتی برقرار شود. در همه سیاست‌گذاری‌های اقتصادی باید توسعه اقتصادی و همین طور عدالت دیده شود. این طرح پیش از این یک نظریه کارشناسی بوده است که بالاخره کسی که ده خودرو دارد با کسی که یک خودرو دارد با آن کسی که خودرو ندارد نباید یکسان دیده شوند. عدالت توزیعی نتیجه طرح مجلس است. این طرح، طرح قابل دفاعی است.

وی بیان کرد: از سال‌ها پیش این گفته می‌شد که اگر قرار است از مردم حمایتی صورت بگیرد باید شفاف، منطقی و غیر فسادآور باشد. طرح بنزینی مجلس تغییراتی است در کارت سوخت بنزین، اما من حدود بیست سال پیش پیشنهادی دادم و باز روی آن تاکید دارم و فکر می‌کنم عمده کارشناسان مستقل و مصلح اقتصادی کشور هم این نظر را دارند که بجای ایجاد تغییر در کارت سوخت و سهمیه بندی بنزین بایبند به یک‌باره آن را تعمیم و روی آن اصلاحاتی انجام بدهند و آن را به کارت هوشمند کالاهای اساسی یا کارت پارانه کالاهای اساسی تغییر دهند. کارتی که یکی از اقلامش بنزین باشد و اقلام دیگر مانند گوشت و لبنیات را نیز شامل شود.

ملکی افزود: حالا که مجلس می‌خواهد تغییر ایجاد کند چقدر خوب است روی ریل اساسی‌تری بگراندند ما الان در اقتصاد در جاهایی ترمز اساسی زدیم حتی تسمه بریده‌ایم. یکجا دولت مداخله می‌کند و یکجا خودش را کنار می‌کشد. این دخالت‌ها و آزادسازی قیمت‌ها و چند نرخي کردن، فسادهای غیر قابل کنترلی را ایجاد کرده است. دولت باید برای همیشه این حجم از دخالت‌های نابه جا و نظارت‌های غیر کارشناسی خودش را حذف کند. چطور امکان‌پذیر است؟ با تبدیل کردن کارت سوخت به کارت هوشمند کالاهای اساسی. در این کارت هر فرد می‌تواند ماهانه مقدار مشخصی بنزین، سهمیه گوشت و لبنیات و همین طور کالاهای اساسی دیگر داشته باشد و حتی این به پول آب، برق، گاز و تلفن نیز تعمیم پیدا کند و مقداری را مشمول معافیت قرار دهد. اگر اینکار را کنیم به فرد کمک کردیم، آن هم کمک هدفمند. این طوری نیست که با این پول بتواند دنبال خلاف‌کاری و هزینه‌هایی مانند تاینم در راه تولید قرار داده شده است. در زمینه تولید ترمزهایی در راه تولید قرار داده شده است که تولیدکننده را نابود کرده است و ما به افزایش سفته باز

و واسطه و دلال را به سودهای افسانه‌ای رسانده است. با دادن کارت هوشمند کالاهای اساسی سایر مداخله‌های نابه‌جای دولت بجز موارد خیلی ضروری را باید حذف کرد. آن وقت باید قیمت خودرو آزاد باشد در چنین شرایطی انقدر ظرفیت وجود دارد که تولید افزایش پیدا کند. اما اگر خودروسازان تولید را افزایش ندادند بی دست‌کاری‌های دیگری کردند آن‌جا رسیدگی شود. یک دادگاه مستقل اقتصادی با هیئت‌منصفه مستقل برگزار شود و به این مسئله رسیدگی کند و هر کسی را که اقدامی

با دست‌کاری انحصاری می‌کند محکوم کند و اگر دست‌کاری نمی‌کنند آزاد بگذارند.
ملکی تاکید کرد: اگر طی سال‌های گذشته این کارها انجام می‌شد و اصلاحات مدیریتی صورت می‌گرفت و تحمیل سیاسی از روی صنعت کنار می‌رفت این ظرفیت وجود داشت که قطعه سازان و تولیدکنندگان ما نابود نشوند و تولید، اشتغال و درآمد را بالا ببرند. حتی این فضا وجود داشت که تحریم تبدیل به یک فرصت شود، اما تحریم با زبان‌ها و تبعات نامطلوبش به مردم تحمیل شد بخصوص بر مردم ستمدیده و مستضعف و ظلم زیاد درحق توده‌ها اعمال شده است.

وی اظهار کرد: من با زنده‌یاد دکتر حسین عظیمی، پژوهشی انجام دادیم که نشان داد اگر کوپن الکترونیکی بشود فسادش ۵ تا ۱۰ درصد و قابل کنترل است، اما غیر از این اگر باشد فسادش

ممکن است چند صد درصد باشد. من معتقد هستم که بایستی در حال حاضر که شاهد جنگ اقتصادی هستیم و سیاست‌های اقتصادی به نادرستی کارکرد خود را نشان می‌دهد به اصول علم اقتصاد برگردیم. اصول علم اقتصاد این است که مداخلات دولت باید محدود باشد به این‌که به چه کسانی یارانه می‌دهی یا از چه

کسانی مالیات می‌گیریم. وی درباره طرح نفتی دولت نیز گفت: اساسا باید بازار بورس نفت در کشور پا بگیرد. این که کسانی که مانع از شکل‌گیری بازار بورس نفت شدند باید به مردم توضیح بدهند چرا با پول نفت ما در اروپا و آمریکا و سایر کشورها مردم از طریق خریدوفروش بشکه نفت وارد شده از کشور عربی یا

جمهوری اسلامی ایران کلی سود می‌برند، اما در کشور خودمان چرا نیابستی بورس نفتی وجود داشته باشد. این یک ضرورت است که باید هرچه زودتر شکل بگیرد.

این اقتصاددان تصریح کرد: طرح نفتی دولت ابهامات قابل‌توجهی دارد. به‌رحال تاکنون چندین نقل قول شده است. برای من به‌عنوان یک کارشناس این طرح توجیه پذیر نبوده است. انقدر استدلال‌های مختلف در این باره مطرح‌شده و گاهی هم سوابق حرف‌ها انقدر تکذیب شده و تغییر پیدا کرده است که الان دقیقا نمی‌توانم اظهارنظر کنم که این طرح دولت چه قدر می‌تواند خوب باشد، اما کلیات آن قابل دفاع است.

{اقتصاد}

گشایش اقتصادی چگونه به یک چالش بزرگ تبدیل شد

در این تکذیبیه آمده است: «هیچ نام‌های چه از ناحیه رییس قوه قضاییه و چه نامه مشترک با رییس مجلس شورای اسلامی محضر رهبر انقلاب اسلامی در این مورد ارسال نشده است.»

تاکنون مجلس و دولت نسبت به ادعای ابوترابی واکنشی نشان ندادند. بیش از ده روز پیش حسن روحانی رییس جمهور وعده داد که «گشایش اقتصادی» در راه است. او گفت: «در جلسه سران قوا تصمیمات و نتایج مهمی گرفته شد که پس از به نتیجه رسیدن در هفته آینده و موافقت مقام معظم رهبری اعلام می‌شود که گشایشی اقتصادی در کشور بوجود می‌آید.»

پس از اعلام روحانی گمانه‌زنی‌های زیادی در این باره صورت گرفت تا اینکه در نهایت اعلام شد؛ دولت در این طرح که فروش اوراق سلف نفتی است، قصد دارد در حدود ۲۲۰ میلیون بشکه نفت را با سررسید ۲ ساله و به صورت پیش فروش به خریداران عرضه کند و در مقابل دولت هم به خریداران تضمین می‌دهد تا در موعد سررسید اوراق نفتی، آن را با توجه به قیمت روز نفت و دلارا در دارندگان اوراق بازخريد کند.

پس از آن گفته شد طرح روحانی برای گشایش اقتصادی با فروش اوراق سلف نفتی متفاوت است. مدیرعامل بورس انرژی از عرضه «اوراق سلف نفتی» از روز یکشنبه خبر داد اما تاکید کرد که این اقدام «با آنچه که رئیس جمهوری در مورد آن صحبت کرده متفاوت است و به آن مربوط نیست.» با این حال طرح روحانی نیز پیش فروش نفت بود.

در حال حاضر طرح پیش فروش نفت در شورای هماهنگی سران سه قوه در حال بررسی است تا ایرادات طرح مذکور کاهش یابد. با این حال نمایندگان مجلس می‌گویند این طرح باید به تصویب پارلمان برسد. همچنین نمایندگان تاکید دارند که تفاوتی بین طرح روحانی و فروش اوراق سلف نفتی نیست. در همین راستا دیروز جلسه‌ای غیرعلنی در مجلس شورای اسلامی برگزار شد؛ رئیس مجلس درباره این جلسه گفت که مقرر شده دو کمیسیون اقتصادی و برنامه و بودجه درباره اوراق سلف نفتی بررسی لازم را انجام دهند. نمایندگان مجلس از این موضوع نارحتاند که شورای هماهنگی اقتصادی

سال بیست و چهارم/ شماره ۵۵۴۱ **کیان امروز**

که با حضور سران سه قوه برگزار می‌شود به ابزاری برای دور زدن مجلس تبدیل شده است.

به گزارش فرارو، برخی هم می‌گویند هدف از این طرح جذب نقدینگی نیست بلکه دولت می‌خواهد صرفا کسری بودجه خود را جبران کند و با این طرح مشکلات خود را به دولت بعدی حواله می‌کند. پهلروز محبی نجم آبادی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس معتقد است که اگر چه دولت در تنگنای بودجه‌ای قرار دارد، اما این موضوع نباید موجب حواله دادن مشکلات از این دولت به دولت بعدی شود.

در همین راستا روز یکشنبه پس از جلسه مجلس حمیدرضا حاجی بابایی رئیس کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات گفت: «مجلس از ابتدا با فروش اوراق سلف به شدت مخالف بود، و روز گذشته به وزیر محترم نفت و اقتصاد و دارایی اعلام شد که باید متوقف شود؛ در جلسه غیرعلنی هم دلایل غیرقانونی بودن آن بیان شد و در این جلسه نیز نمایندگان مخالفت شدید خود را اعلام کردند.»

حاجی بابایی تاکید کرد: «با این رویکرد فروش اوراق سلف نفتی تا بررسی و ارائه اسناد و مبانی قانونی آن متوقف شد.»

از سوی دیگر رسانه‌های اصولگرا مدعی شدند که در جلسه روز بیستم مرداد سران قوا از روحانی انتقاد شده که چرا بدون آنکه جزئیات طرح اقتصادی او در شورای عالی اقتصادی با حضور سران قوا تصویب شود، دولتمردان درباره این طرح به مردم اطلاعات داده‌اند.

مهدی طغیانی سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس در این باره گفت: «۵ یا ۴ شرطی که آقای رئیسی روی آن‌ها تاکید داشت درباره نحوه فروش و تحویل نفت به خریدار و در اولویت بودن فروش میعانات گازی، ممانعت از تبدیل فرآیند اجرای این طرح به عامل افزایش سرسام‌آور بدهی دولت در سال‌های آتی و لزوم ممنوعیت خرید یا بازخريد اوراق توسط بانک‌ها بوده است.»

او تاکید کرد: «به طور خلاصه موضع مجلس و قوه قضائیه مبتنی بر این استدلال است که به منظور حل مشکلات امروز کشور، نباید معضلات بزرگتری برای آینده اقتصاد ملی ایجاد کرد و بهترین مسیر برای بررسی این موضوع ارائه لایحه به مجلس شورای اسلامی و اخذ مجوز قانونی از مجلس است.» نمایندگان مجلس می‌گویند هر طرحی از دولت درباره پیش فروش نفت باید به تصویب مجلس برسد.

طرح پیش فروش نفت هنوز قطعی نیست

پس از جنجال‌های فراوان شب گذشته بیزن زنگنه وزیر نفت در حاشیه نشست با کمیسیون برنامه و بودجه مجلس درباره پیش فروش نفت توضیحاتی داد. او گفت: «دولت بر اساس قانون مجوز فروش اوراق مالی اسلامی را دارد، اما در این میان یک خلط مبحثی میان طرح عرضه اوراق سلف نفتی در بازار بورس و پیشنهاد پیش فروش قطعی نفت با سررسید دو ساله انجام شده، البته هنوز طرح پیش فروش قطعی نشده است.»

او تصریح کرد: «مجلس و دیوان محاسبات اعلام کردند که موضوع فروش اوراق سلف نفتی در بازار بورس دارای ابهام است و ما هم قبول کردیم.»

زنگنه با بیان اینکه نگاه مجلس در طرح فروش اوراق سلف نفتی کمک به وزارت نفت است، تاکید کرد: «قرار است، مشکلات قانونی و جزئیات این طرح طی این چند روز در جلسه مشترک دیوان محاسبات، وزارت نفت، سازمان بورس و اوراق بهادار و کمیسیون برنامه و بودجه بررسی و حل شود، زیرا کار خلاف قانونی قرار نیست، انجام شود.»

به هر حال «گشایش اقتصادی» که دولت دو هفته است مدام از آن سخن می‌گوید و هنوز هم روشن نیست دقیقا چیست، ناگهان حالا به اختلافی جدی میان قوا تبدیل شده است. باید دید که قوا سه گانه به ویژه دولت و مجلس چگونه با این چالش کنار خواهند آمد. با این حال بعید به نظر می‌رسد این طرح به مجلس برود احتمالا در همان جلسات شورای هماهنگی اقتصادی تکلیفش روشن خواهد شد. اما با این حجم از اختلاف نظر احتمالا طرح مورد نظر دولت یا به طور جدی تغییر پیدا می‌کند و یا اینکه به مرحله اجرا نمی‌رسد.

کارگران در غرقابِ نارسایی‌های بیمه بیکاری کرونا

دفتر کارایی در سراسر کشور را که هر کدام حداقل ۴ یا ۵ نفر نیرو دارند، با خطر تعطیلی روبرو کرده است.

او ادامه می‌دهد، ما در دفتر خودمان شش نفر نیرو داریم و اگر کار به همین ترتیب پیش برود، باید این شش نفر را تعدیل کنیم؛ در همه دفاتر کارایی وضع بر همین منوال است؛ یعنی با این تصمیم دولت، ۳ تا ۴ هزار جوان در خطر بیکاری قرار دارند. دفاتر هم مجبور هستند تعطیل کنند و کرکره‌ها را پایین بکشند.

به‌گفته‌ی پاک‌نیت، دولت بدون در نظر گرفتن شرایط و سختی‌های کار، این تصمیم را گرفته است؛ معیشت چند هزار نفر در معرض خطر قرار دارد و دولت هیچ مسئولیتی در قبال بیکاری این جمعیت عظیم برعهده نمی‌گیرد. وی تاکید می‌کند: به خطر انداختن کسب و کارها، آنهم در زمانه کرونا و بحران، اصلا کار کارشناسی شده و صحیحی نیست؛ دولت باید به گونه‌ای رفتار کند که منجر به تعطیلی کسب و کارها نشود. ضمن اینکه انجام ثبت نام توسط خود افراد، کار دشواری است و معمولا با خطاهای بسیار همراه است. فرد چون آشنایی با قوانین و آیین‌نامه‌ها ندارد، غالباً نمی‌تواند این کار را به درستی به سرانجام برساند.

دولت هیچ نقشه راهی ندارد!

آن زمان که در چند سال قبل بحث واگذاری بیمه بیکاری به بخش خصوصی یا همان «کارایی‌ها» مطرح شد، دولت هیچ توجهی به انتقادات کارگران و فعالان کارگری نکرد و کار را تمام و کمال به کارایی‌ها سپرد. حالا هم که کار را از کارایی‌ها گرفته و به دست خود افراد سپرده، باز هیچ توجهی به معیشت چند هزار شاغل در کارایی‌ها ندارد! گویی برای دولت مهم نیست که اگر هیچ تمهیدی نیندیشند، این چندهزار نفر شاغل در کارایی‌ها، خودشان باید به زودی برای بیمه‌ی بیکاری کرونا ثبت‌نام کنند و در صف طویل مفرقی بیکاری به انتظار بایستند.

در این اوضاع و احوال است که باید گفت دولت در اتخاذ تصمیم‌های حمایتی و اجتماعی خود نقشه راه مشخصی ندارد و تقریبا «باری به هر جهت» عمل می‌کند و از این روست که هر تصمیم اجتماعی دولت منجر به ضرر و خسران برای یک عده خاص می‌شود؛ این در حالیست که اگر دولت با نقشه راه و با تدبیر کافی، برای کاستن از سطح خطرات کرونا عمل می‌کرد، تخریب کسب و کارها و بیکاری بخشی از شاغلین هرگز نباید اتفاق می‌افتاد.

بحران کرونا، بسیاری از کاستی‌های اجتماعی را برملا کرد؛ در زمینه بیمه بیکاری نیز ناتوانی‌های دولت را بیشتر از همیشه نمایان ساخت؛ صف طولانی آدم‌هایی که ناخواسته شغل خود را از دست داده‌اند و مجبورند برای مفرقی ناچیز حدوداً یک میلیون تومانی مدت‌ها در انتظار بمانند، مهم‌ترین وجه قضیه است؛ اما در حاشیه‌ی این کاستی بزرگ، مشکلات جنبی دیگری هم نمایان شده است؛ یکی از این مشکلات احتمال بیکاری همین چندهزار کارمند یا کارگر کارایی‌ها به خاطر آنلاین شدن بیمه بیکاری است؛ انکار ترمیم سطحی زخم‌ها توسط دولت، همیشه زخم‌های کوچک و بزرگ دیگر می‌آفریند؛ زخم بیکاری ناگهانی در ایام بحران‌زده‌ی کرونا نیز زخمی بسیار ناسور است…

کارگری) در رابطه با این واگذاری گفت: واگذاری بیمه بیکاری به کارایی‌ها در راستای همان سیاست‌های چابک‌سازی یا کوچک‌سازی قبلی است که از مولفه‌های تعدیل ساختاری و نئولیبرالیسم، محسوب می‌شود. تحت عنوان «برون‌سپاری» عملاً کارگران را از دریافت حق و حقوقی که خودشان قبلا

پرداخته‌اند، محروم می‌کنند. یکی از اولین نشانه‌های این محرومیت این است که قبلا تامین اجتماعی ثبت نام بیمه بیکاری را «رایگان» انجام می‌داد اما حالا کارایی‌ها پول می‌گیرند و ثبت‌نام می‌کنند!

مساله اینجاست که این واگذاری که انتقادات بسیار به آن وارد است، با گذر زمان باز دچار تغییر و تحول شد؛ به عبارت بهتر، سازوکار دریافت بیمه بیکاری برای کارگران با آمدن کرونا از حالت مراجعه حضوری خارج و به صورت آنلاین درآمد.

تغییر و تحول در ثبت‌نام بیمه بیکاری

در تابستان امسال، مدیرکل بیمه بیکاری وزارت کار درباره پرداختی‌های بیمه بیکاری گفت: پرداخت بیمه بیکاری از خرداد ماه مطابق قانون بیمه بیکاری است و متقاضیان باید در سامانه جامع روابط کار ثبت‌نام کنند.

از قرار معلوم، از ششم مرداد متقاضیان بیمه بیکاری برای استفاده از خدمات این سامانه ابتدا باید به دفاتر پیشخوان دولت مراجعه و برای دریافت نام کاربری و رمز عبور اقدام کنند و سپس خودشان برای دریافت بیمه بیکاری ثبت‌نام کنند. این پروسه جدید که مراحل مراجعه حضوری به کارایی‌ها را حذف کرده است، مسلماً تعداد تماس‌های انسانی و خطر ابتلا به کرونا را کاهش داده است اما مشکلات از جایی دیگر سر برآورده‌اند؛ با این تمهید جدید، پرسنل کارایی‌ها در معرض بیکاری قرار گرفته‌اند و ممکن است کار خود را از دست بدهند.

احتمال بیکاری پرسنل کارایی‌ها

«پاک‌نیت» مدیر موسسه کارایی گشایش که در میرداماد تهران دفتر دارد، با انتقاد از تصمیم دولت می‌گوید: این تصمیم یعنی واگذاری ثبت نام بیمه بیکاری به سامانه جامع روابط کار، کارشناسی نشده و خام است چراکه ۸۰۰

بخش اقتصاد– وقتی سال‌ها قبل بحث واگذاری بیمه بیکاری به بخش خصوصی یا همان «کارایی‌ها» مطرح شد، دولت هیچ توجهی به انتقادات کارگران و فعالان کارگری نکرد و کار را تمام و کمال به کارایی‌ها سپرد. حالا هم که کار را از کارایی‌ها گرفته و به دست خود افراد سپرده، باز توجهی به معیشت چند هزار شاغل در کارایی‌ها ندارد! گویی برای دولت مهم نیست که اگر هیچ تمهیدی نیندیشند، این چندهزار نفر شاغل در کارایی‌ها، خودشان باید به زودی برای بیمه‌ی بیکاری کرونا ثبت‌نام کنند و در صف طویل مفرقی بیکاری به انتظار بایستند.

به گزارش ایلنا، بیمه بیکاری، یکی از بحث‌های چالش‌برانگیز دوران کروناست؛ صف طولانی ۹۰۰ هزار نفری از بیکاران، تاخیرهای طولانی در برقراری مفرقی بیکاری و ناکافی بودن این مفرقی، از مهم‌ترین نارسایی‌ها و کاستی‌های حمایت اجتماعی و مادی از کارگرانی است که کاملا «ناخواسته» به دلیل آمدن کرونا از کار بیکار شده‌اند؛ در کنار همه‌ی این کاستی‌ها، گروه‌های بیمه‌شده‌ی خاص مانند «کارگران ساختمانی» قرار دارند که علیرغم بیمه‌پردازی دشوار در تمام ماه‌های سال، مشمول بیمه بیکاری کرونا نمی‌شوند و دولت ریالی بابت حمایت از آنها اختصاص ن داده است. این را باید در نظر گرفت که به گفته‌ی فعالان صنفی کارگران ساختمانی، در همه استان‌های کشور بلااستثنا حداقل ۵۰ درصد کارگران ساختمانی بعد از بحران کرونا بیکار شده‌اند.

نارسایی‌های بیمه بیکاری کرونا

در اسفندماه، در همان ماه‌های آغازین شروع بحران، اکبر شوکت (رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی استان قم و از اعضای هیات مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی ساختمانی‌های سراسر کشور) از بیکاری حداقل ۴۰ تا ۵۰ درصدی بیکاری کارگران ساختمانی در استان قم و به طریق اولی در کشور خبر داد و گفت: بحران بیکاری ساختمانی‌ها رو به تزاید است!

در این بین، علاوه بر نارسایی‌ها و کاستی‌های موجود در مقوله‌ی «بیمه‌ی بیکاری» که شامل انتظار طولانی و ناکافی بودن مفرقی پرداختی است، سازوکار ثبت‌نام برای بیمه بیکاری نیز نواقص بسیار دارد؛ سازوکاری که در ماه‌های اخیر دچار تغییرات بسیار شده است.

انتقاد از واگذاری بیمه بیکاری به کارایی‌ها

در ۲۱ اردیبهشت ماه سال پیش، تصویب‌نامه هیات وزیران، امور بیمه بیکاری در تمام و کمال به بخش خصوصی، شرکت‌های کارایی- توفیقی کرد. در این تصویب‌نامه، هدف از واگذاری بیمه بیکاری به بخش خصوصی، «کاهش هزینه‌های پرسنلی دولت» عنوان شده و از این واگذاری، تحت عنوان «خرید خدمات اداری از بخش خصوصی در اجرای قانون بیمه بیکاری» یاد شده است.

این واگذاری در همان زمان با انتقادات بسیار مواجه شد؛ فعالان کارگری از روندی که آنها «کسب درآمد از هرچیز حتی از بیکاری و درماندگی کارگران» می‌دانند، انتقاد بسیار کردند. همان سال گذشته، عبدالله وطنخواه (فعال